

Εταιρεία Ηπειρ. Μεταλλω
Παρασκευαστών 4
454 44 Πάφου νικ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΝΑ
Αγγ. Σικελιανού 5
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 32.524

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1986
ΕΤΟΣ ΣΤ'
Αριθ. φύλλου 71
ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΡΘΡΟ

Ο κορός του θανάτου

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΟΥΛΑΣ

Δεν ξέρω πώς σε θυμήθηκα θεία Ρήνα, τούτο το γκριζό δειλινό. Οι γραμμές τούτες, ας γίνουν μνημόσυνο στη θλιβερή ιστορία της ζωής σου.

Νέα κοπέλλα κι όμορφη και γαϊτανοφρόδα η Ρήνα, παντρεύτηκε ένα παλληκάρι του χωριού. Η αδυσώπητη μοίρα έταξε στον άντρα της να ξεκινήσει για την ξενιτειά, αφού φίλησε τη Ρήνα (στερνό φιλή) και χαιδέψε το μικρό Δήμο (στερνό χαιδί). Ο άντρας αρρώστησε στην ξενιτειά και πέθανε.

Σε πόσα, αλήθεια, πτώματα ξενιτεμένων ασκήθηκαν οι φοιτητές της ιατρικής! Και πόσες ιστορίες άκουσαν οι ανατόμοι γιατροί από τους νεκρούς αυτούς, καθώς λείει στο ποίημά της «Νεκροψία» η Άντα Νέγκρι:

«...Μαύρε γιατρέ, που αχόρ (αχα) ξεσκίζεις το σώμα το νεκρό που σου (χουν) φέρει, άκουσε: ξέρεις τι ήμουν πριν (πεθάνω); Εδώ στο μάξιμαρο άπαγω θα σου ιστορήσω την παλιά ζωή μου...».

Στερεότυπες ποινεμένες ιστορίες. Ποιός θα τις ακούσει; Πέρασαν χρόνια. Έγινε Έλληνο. Ο Δήμος που απολύθηκε από στρατιωτής έφυγε για την Αμερική. Δε μπόρεσε να ξεφύγει απ' τον φοβερό αυτό μαγνήτη της ξενιτειάς, απ' αυτόν τον αχόρταγο Μινώταυρο, που ροκάνιζε τα ξενιτεμένα πουλιά.

Ο Δήμος έστειλε ταχυτικά και δολάρια και γράμματα, δουλεύοντας λαντζέρης στ' ανήλια βάθη ενός ουρανοξύστη. Τα χέρια μάνη —της έγραψε— γιγνάν άσπρα πετσιά. Δεν αν-

τέχω άλλο. Θα πάω να δουλέψω στις σιδηροδρομικές γραμμές. Τα γράμματα όμως αραιώναν κι είχε πολύ καιρό να πάρει χαμπέρι. Μια φωτογραφία, που είχε στείλει από την ξενιτειά με ψηλό κολλάρο και με την αλυσίδα στο γιλέκο, που δονόνταν σε κάποιο ρολόι, ήταν δίπλα από το κοινοτάσι κι ένα καντήλι φωτίζε με το μελιχρό του φως το πρόσωπο του ξενιτεμένου.

Οι δυο παντρεμένες κόρες της πάσκιζαν του κάκου να την παρηγορήσουν.

—Μη σεκετιζέσαι, μάνη. Θα νάχουμε χαμπέρι από το Δήμο Μπορεί νάναι στο δρόμο του γυρισμού.

Εκείνη δεν πάγαινε στο χωράφι, γιατί είχε από χρόνια τσακίσει το ποδάρι της. Κι όταν έλειπαν όλοι, τόριχνε στο σκούξιμο και στο μοιρολόι. Κι ήρθαν τα πασκαλόγιορτα. Λαμπρή είν' αυτή. Μια ανάσα από το μόχτο κι απ' τον ψυχικό πόνο, πούχε θρονιάσει στην ψυχή των φτωχών χωριανών. Οι νιές κι οι νιοί μπήκαν στο χορό. Κάποια στιγμή μια ανηψιά της πιάστηκε στο χορό πρώτη και παράγγειλε στους λαλητάδες: «Τα μάτια, Δήμο, τα έμορφα με κάνουν και πεθαίνω με κάνουν κι αρρωστώ».

Κούτσα — κούτσα όρμησε η τραγική μάνη στην ανηψιά της και χούγιαξε:

—Εγώ μωρ' Λένη, θα χορέψω το χορό του Δήμου.

Με τη βαρεία λάλησε το κλαρίνο. Στα πρώτα βήματα σείστηκε από δυο σπασμούς κι απομένει νεκρή, μ' ανοιχτά τα μάτια, μπας κι αντικρύσει το Δήμο της.

Μάταιη προσμονή.

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΟΥΛΑΣ

Για τις εντυπώσεις και προτάσεις

ΚΩΣΤΑΣ Β. ΣΙΩΜΟΥ

Η παράκληση προς τους συμπατριώτες από την εφημερίδα, ώστε να «αποφεύγονται κείμενα σε θέματα ατομικής — προσωπικής υπόληψης ή σχετικά με τα κοινοτικά των χωριών μας, γιατί δεν αφήνουν καλές εντυπώσεις σ' όσους τα διαβάζουν» είναι σωστή, επειδή «δεν ενώνουν αλλά χωρίζουν τους συμπατριώτες», όπως αναφέρει η εφημερίδα.

Προσωπικά συμφωνώ, αλλά τώρα θα παραβλέψω αυτή την παράκληση και θ' απαντήσω σε άρθρο, που διάβασα στο φύλλο της εφημερίδας του μήνα Μαρτίου, που θίγει την κοινότητα μας.

Το άρθρο είχε τίτλο «Εντυπώσεις και προτάσεις». Ευχαριστήθηκα με τις καλές κουβέντες του για την κοπή της πίτας από τα μέλη της Αδελφότητας Ψήνας στην Αθήνα.

Από ανέκαθεν ακούω σε συζητήσεις καλά λόγια για το χωριό μου το άρθρο γράφει ότι κενώ η Αδελφότητα Ψήνας εξελίσσεται και χρόνο με το χρόνο πηγαίνει καλύτερα, δε συμβαίνει το ίδιο με τον πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού».

Κατηγορεί το Κ.Σ. ότι μετά την ανασκαφή του επαρχιακού δρόμου από το ιατρείο μέχρι τα Σιωματικά για ανανέωση του δικτύου ύδρευσης δεν έβαλε πινακίδα, που να γράφει ότι ο δρόμος είναι κλεισμένος.

Πολλές φορές συμβαίνει να μην μπαίνουν τέτοιες πινακίδες σε μεγάλα έργα. Εμείς όμως, αντί πινακίδας, τοποθετήσαμε πέτρες στη διασταύρωση του δρόμου Τζαμαλή Αγιά κι όχι μόνο 3 που αναφέρει αλλά περισσότερες. Ακόμη κάποιοι τις έβραζαν, δεν ξέρω γιατί, ακρι-

βώς, αλλά πιστεύω πως ίσως ήταν οδηγοί σε μεγάλα αυτοκίνητα (φορτηγά) και περνούσαν απ' αυτό το δρόμο με λίγη προσοχή. Εμείς όμως τις αντικαθιστούσαμε για να μην ταλαιπωρούνται οι οδηγοί κι ιδιαίτερα των μικρών αυτοκινήτων.

Οδηγοί που περνούσαν από εκεί, βλέποντας τις πέτρες, έπρεπε να καταλάβουν ότι κάποιο έργο γίνεται και να μη συνεχίζουν ώστε να μην παραπονούνται ότι ταλαιπωρήθηκαν επειδή αμελήσαμε.

Επίσης υπενθυμίζει τις πιτώσεις για τα έργα κάθε κοινότητας της περιοχής, για τις οποίες αναφέρω ότι εξαρτώνται από τη Νομαρχιακή Επιτροπή και τον κ. Νομάρχη, που κρίνουν ποιο έργο είναι πιο αναγκαίο για να δοθεί η ανάλο-

γη πίστωση.

Δεν αμφισβητεί κανείς ότι το θέμα της επικοινωνίας των χωριών μας είναι το παν κι εξαρτάται από την καλή κατάσταση των δρόμων, γι' αυτό γίνονται προσπάθειες για τη βελτίωση τους, όπως με «τα στενά των Θερμοπυλών», που συνέχεια γίνονται προσπάθειες ν' ανοιξουν.

Σχετικά με την υπογραφή που δεν έβαλε η Ψήνα κι αναφέρεται είναι θέμα του Κ.Σ. και των Ψηνιωτών κι όχι άλλων.

Τελειώνοντας υπενθυμίζω πως καλό θα είναι η εφημερίδα να αποφεύγει να δημοσιεύει άρθρα με κριτική προσωπικής υπόληψης στα κοινοτικά των χωριών μας.

Κ. ΣΙΩΜΟΣ

Τα σχολία μας

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πληροφορηθήκαμε ότι αδελφότητες και σύλλογοι, σε συνεργασία με τις κοιν. αρχές των χωριών, ετοιμάζουν από τώρα πολιτιστικές εκδηλώσεις για τη θερινή περίοδο. Και όπως μας είπαν, σκέφτονται να «στήσουν» σοβαρές εκδηλώσεις, σύμφωνες με τις συνήθειες, τα ήθη τα έθιμα και, γενικά, σύμφωνες με το πνεύμα του τόπου μας.

Ευτυχώς. Ευτυχώς, γιατί αν είναι αλήθεια τα όσα μας είπαν, υπήρξε περίπτωση, σε ηπειρωτικό χωριό το παρελθόν, θέρους, τον κορμό «πολιτιστικών εκδηλώσεων» να αποτελέ-

σει... ημίγυμνη «χορεύτρια» του χορού της κοιλάδας!

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Ο ασφαλοτάτητος του αμαξ. δρόμου από τη διακλάδωση Δωδώνης προς Ψήνα, Δραγοβά, Πολύγυρο έχει, σε πολλά σημεία, υποστεί μεγάλες φθορές. Μάλιστα σε κάποια σημεία έχουν σημειωθεί καταπτώσεις του καταστρώματος, οι οποίες κάνουν πολύ επικίνδυνη τη διέλευση των τροχοφόρων.

Κάνομε γνωστά τα ανωτέρω στους αρμόδιους με την ελπίδα ότι θα προβούν στις απαραίτητες ενέργειες, ώστε νά γίνουν οι επισκευές που χρειάζονται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Παρακαλούνται όσοι συνδρομητές αλλάζουν διεύθυνση, να μας το γνωρίζουν εγκαίρως και με τον ευκολότερο, για τους ίδιους τρόπο.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΕΣΤΑΣΙΑ

Καθαρή Δευτέρα στον Όλυμπο

ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΝΤΟΥΛΑ

Φέτος την Καθαρή Δευτέρα τη χαρήκαμε ψηλά στον Όλυμπο. Βρεθήκαμε τη μέρα αυτή μ' άλλους μαζί στο χωριό Λειβάδι του Όλμπου, σε υψόμετρο 1.200 μ. Κατά το μεσημέρι, καθώς ανηφόριζε το πούλμαν αγχομαχώντας τον καγκελωτό δρόμο για να φτάσει στο χωριό, χιόνι έπεφτε ψιλό - ψιλό και τόχει στρώσει στη γη. Ο καγκελωτός δρόμος τέλειωσε. Να και το χωριό. Περήφανο αγκαλιάζει μια από τις πολλές

κορφές του Ολύμπου. Στην πλατεία του υψώνεται αγέρωχο το άγαλμα του Γεωργάκη Ολύμπου, του παληκαριού που έδρασε στις Παραδουνάβιες χώρες το 1821. Γεμάτη η πλατεία και οι δρόμοι του χωριού από χωριανούς και ξένους. Περπατούν ανάμεσα από μασκαρεμένους νέους και νέες, τη νεολαία του χωριού. Και τραγουδούν τους σκοπούς που μετέδιδε το μέγαφωνο από το κοινοτικό κατάστημα. Σε μια άκρη της

πλατείας οι μάγειροι έβραζαν σε δυο μεγάλες κακίδες τη φασολάδα. Και το χιόνι έπεφτε μέσα σ' αυτές, σαν φιλοκομένο αλάτι. Παραπέρα άλλοι τοποθετούσαν στη σειρά μικρές σακούλες με ελνές, τα βαρέλια με ντόπιο κρασί, τα πλαστικά πιάτα, κουτάλια και ποτήρια και μπόλικά ψωμιά σε καρβέλια, ζυμωμένα από τις νοικοκυρές του χωριού. Και όταν όλα ήταν έτοιμα, ο ντελάλης του χωριού φώναζε: «Ελάτε χωριανοί, ελάτε ξένοι. Όλοι μαζί σήμερα να φάμε, να πιούμε και να γλεντήσουμε».

Μέσα στο πλήθος μπερδευτήκαμε κι εμείς. Και όλοι μαζί, άντρες και γυναίκες, νέοι και νέες

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ

ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

«ΨΗΝΑ»

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ



ΨΗΝΑ: ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΜΙΑ ΔΙΗΓΗΣΗ

ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΠΠΑ

Μου ήρθε στο μυαλό μου μια διήγηση του Ψηνιώτη γυμνασιάρχη Τάκη Σιωμόπουλου, από τα φοιτητικά του ακόμη χρόνια: «Ήταν, λέει, κάποτε στην Κων/πολη ένας τσαγκάρης που είχε ένα μικρό μαγαζάκι Έβαζε σόλες σε παλιά παπούτσια κι έτσι εξοικονομούσε το ψωμί της φαρμίας του και —όσο του ήταν δυνατόν— αγόραζε τίποτε άλλα αναγκαία πράγματα για το σπίτι του.

Μια νύχτα ο τσαγκάρης αυτός είδε στον ύπνο του ένα όνειρο: Ήταν μια βρύση με πολλά κανούλια απ' τα οποία έτρεχε νερό, απ' άλλα λίγο κι απ' άλλα πολύ και δίπλα στη βρύση καθόταν μια γυναίκα. Τη ρώτησε γιατί απ' άλλα τρέχει πολύ κι απ' άλλα λίγο νερό κι εκείνη του λέει ότι όλα αυτά τα κανούλια δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι τύχες του κάθε ανθρώπου και ότι αυτά που βγάζουν πολύ νερό είναι οι τύχες αυτών που θησαυρίζουν, των πλουσίων και αυτά που τρέχουν λίγο είναι οι τύχες αυτών που στέκονται άτυχοι στη ζωή, των φτωχών. Τη ρωτάει: «Ποιο είναι το δικό μου κανούλι;» κι εκείνη του έδειξε ένα που έτρεχε λίγο νερό. Τότε αυτός πήρε ένα ξυλάκι και προσπάθησε ν' ανοίξει την τρύπα του καναλιού του για να τρέξει περισσότερο νερό, αλλά αντί να το αυγάτησε το... σταμάτησε τελείως, αν και του φώναζε η γυναίκα που κανόνιζε τις τύχες των ανθρώπων να μη πειράξει τίποτε, γιατί θα κόψει την τύχη μοναχός του.

Το πρωί όταν πήγε ν' ανοίξει το μαγαζάκι του, είδε αντίκρου του ένα καινούριο μαγαζάκι γεμάτο με διάφορες μάρκες παπουτσιών. Είχε επίσης κι έναν μπαλωματή που έβαζε σόλες σε παλιά παπούτσια με πολύ συγκαταβατικές τιμές. Μέρα με τη μέρα η πελατεία του λιγόστευε ενώ η πελατεία του άλλου τσαγκάρη όλο και μεγάλωνε. Οι πελάτες πήγαιναν στον άλλο και σ' αυτόν ερχόταν καννας στενός συγγενείς ή καλός φίλος. Τότε —απελπισμένος— χτυπούσε δυνατά τις ξυλόπροκες με το σφυρί στο αμόνι και φώναζε: «Την έκωψα μοναχός μου την τύχη...»

Αυτά έλεγε όταν ένα απόγευμα έτυχε να περνάει έξω απ' το μαγαζάκι του ο σουλτάνος με την ακολουθία του και ο οποίος άκουσε τις φωνές του, σταμάτησε, τον φώναζε να δει τι συμβαίνει κι ο τσαγκάρης του διηγώθηκε όλη την ιστορία.

— Έλα αύριο σ' ανάκτορα να δοκιμάσουμε εάν πράγματι υπάρχει τύχη που ρυθμίζει τη ζωή των ανθρώπων.

Μετά απ' αυτά ο σουλτάνος πήγαινε στο παλάτι και παραγγέλλει στο μάγειρα να φτιάξει μια καλή πίτα, στην οποίας τον πάτο (το στρώμα) να βάλει πολλά φλωριά, ώστε, όταν φάει την πίτα ο τσαγκάρης, να βρει τα φλωριά, να τα πάρει, να τα πάει στο σπίτι του και να ζήσει πλούσια. Την άλλη μέρα πήγε στο παλάτι. ο «προσκεκλημένος» του σουλτάνου, αλλά μόλις είδε την πίτα είπε μέσα του:

«Εγώ να τρώω πίτα και τα παιδιά μου να 'ναι νηστικά; Δε γίνεται!».

Και δεν είναι μόνο αυτό. Δυσκοίλοι του που έμαθαν αυτό κι αυτό, κίνησαν για το παλάτι να μάθουν για πιο λόγο τον κάλεσε ο σουλτάνος. Πήγαν, τον βρήκαν και όταν τον είδαν να έχει μπροστά του μια πίτα που στάζει η λιγδα, τον πείραξαν λέγοντάς του ότι αυτός καλοτρώνει και η φαρμιά του είναι νηστική!

— Αυτό σκέφτηκα κι εγώ, τους λέει, και σκέφτηκα πως πρέπει να την πουλήσω και τα λεφτά που θα πιάσω —όσα πιάσω— να τα στείλω στα παιδιά μου.

— Την παίρνουμε εμείς, του λένε. Πόσα θέλεις;

Κανόνισαν μια τιμή, κράτησε αυτός λίγα ν' αγοράσει ψωμί κι ελιές και τ' άλλα τους έπε να τα δώσουν στη φαρμιά του.

Την άλλη μέρα πήγε ο μάγειρας να συμμαζέψει το ταψί και να μάθει τί έγινε με τα φλωριά. Έμαθε τι είχε συμβεί και το ανέφερε στο βασιλιά. Εκείνος τον διατάσσει να του πήσει μια χήνα γεμάτη με φλωριά και να του την πάει να τη φάει. Δε γίνεται, σκέφτηκε, θ' ανοίξει την ψημένη χήνα, θα βρει τα φλωριά, θα τα πάρει και...

Έτσι κι έγινε. Έφτασε καλοψημένη η χήνα στο μαγαζάκι του, αλλά έφτασαν και οι φίλοι του. Τον ρώτησαν πόσα θέλει για τη χήνα, κανόνισαν πάλι μια καλή τιμή, πλήρωσαν, πήραν τη χήνα κι έφυγαν.

Έμαθε ο βασιλιάς και το δεύτερο γεγονός. Τότε βάει μόνος του ένα σακί γεμάτο λίρες χρυσές, παραγγέλλει στη φρουρά να πάει το σακί στη μέση της γέφυρας κι έβγαλε φερμάνι να μην επιτραπεί από τους αστυνομικούς - φρουρούς της γέφυρας να περάσει κανένας άλλος από εκεί παρά μόνο ο τσαγκάρης.

ΚΑΛΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Στα Καρδαμίσια (έναντι του Δημοτικού Σχολείου, τηλ. 26.347 — 39618), επί της Εθνικής Οδού Ιωαννίνων Ηγουμενίσσης και λίγο πιο έξω από το Γενικό Νοσοκομείο της πόλεως μας, λειτουργεί από ετών το γενικό συνεργείο αυτοκινήτων των κ.κ. Ευαγ. Κρομμύδα (μηχανικού) και Χρ. Σκουλίκας (φανοποιού).

Οι κύριοι Ε. Κρομμύδας - Χρ. Σκουλίκας, έχοντας μια μεγάλη εμπειρία, την οποία απέκτησαν από την πολύχρονη συστηματική με το αυτοκίνητο απασχόλησή τους στα Γιάννινα, την Αθήνα και το εξωτερικό, παρέχουν άκρως επιμελημένη εργασία στα παντός τύπου αυτοκίνητα που μπαίνουν για επισκευή ή συντήρηση στο συνεργείο τους.

Εδώ, δηλαδή στο ότι προσφέρεται εγγυημένη εργασία οφείλεται και η καλή φήμη του εν λόγω συνεργείου, στο οποίο —επί πλέον— συναντά κανείς την χωρίς εκμετάλλευση συνεπή εξυπηρέτηση.

T.M.

λος από και παρά μόνο ο τσαγκάρης, που θα διάβαινε οπωσδήποτε για να πάει αντίκρου στο σπίτι του. Έτσι θα 'βρισκε αυτός το σακί με τις λίρες, θα το έπαιρνε και θα ζούσε ζωή καλή.

Έφτασε στη γέφυρα ο τσαγκάρης και διάβηκε δίχως να πειράξει τίποτε. Τον είδαν οι σκοποί της γέφυρας κι ο τελευταίος τον σταμάτησε και τον ρώτησε τι έκανε το σακί με τις λίρες που βρήκε στη μέση της γέφυρας. Ο τσαγκάρης απάντησε ότι δεν είδε τίποτε: «Εγώ αυτό το γεφύρι το περνάω δυο φορές την ημέρα, πρωί βράδυ. Πηγαίνω απ' το σπίτι στο μαγαζάκι το πρωί κι απ' το μαγαζάκι στο σπίτι κάθε βράδυ χρόνια τώρα κι είπα σήμερα να δοκιμάσω εάν τα καταφέρω να περάσω με τα μάτια κλειστά!»

Ο σουλτάνος —κι όσοι, βέβαια, διάβασαν τα παραπάνω— πείστηκε ότι ο κάθε άνθρωπος έχει την τύχη του, που τον ακολουθεί σ' όλο το διάστημα της ζωής του.

Πάντως δε γνωρίζω να γράψω αν ο σουλτάνος εκείνος έστειλε το γεμάτο σακί στο σπίτι του τσαγκάρη ή τ' άδειασε πάλι στον χοσνέ του (θησαυροφυλάκιο). Ούτε ο Τάκης γνώριζε —τότε τουλάχιστον— να μας πει τι απέγινε τελικά.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΑΠΟ ΑΥΣΤΡΑΛΕΣΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Η πολυμέλιτη εφημερίδα της ελληνικής παρουσίας της Αυστραλίας «THE NEWS OF EPIROTANS IN AUSTRALIA», αναφερόμενη σε δικό μας δημοσίευμα, έγραψε: «... Δεν πέρασε απαραιτήρητη η επέτειος αυτή από την συνάντησή μας, που σε περιόπιστη θέση έγραψε...»

«... Η ευχή σου, αγαπητή «ΨΗΝΑ», αν και θαρρώ για τους ώμους μας, δίνει κουράγιο... Σε διαβεβαιώνουμε πως η «ΨΗΝΑ» δεν είναι καθόλου «μικρή» και ότι στην ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ έχει πολλούς φίλους που την διαθέτουν με όλη την καρδιά τους...»

Ευχαριστούμε την καλή συνάντησή μας. Την ευχαριστούμε και για την ιδιαίτερα κομψή και ενδιαφέρουσα παρουσίαση των μελών της.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Μετά από ευδόκημη υπηρεσία 35 ετών, συνταξιοδοτήθηκε ο Δραγοβινός κ. Βασίλειος Πάνος, υπάλληλος ΕΛ - ΤΑ.

Του ευχόμαστε με υγεία να χαρεί τη σύνταξή του.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Μετατέθηκε από τους Καρυσάδες της Κέρκυρας στις Καρυές Ιωαννίνων ο συμπατριώτης ανθυπαστυνόμος κ. Δημήτριος Β. Γκαλντέμης.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΡΑΓΟΦΑΣ

Είναι έτοιμο και θα λειτουργήσει εντός των ημερών του Πάσχα το κοινοτικό κατάστημα Δραγοφάς. Το κατάστημα είναι εφοδιασμένο με όλα τα απαραίτητα είδη παντοπωλείου και είναι σε θέση να εξυπηρετήσει τους κατοίκους με όλα τα είδη που έχουν ανάγκη.

Σαν καφενείο είναι ένα από τα καλύτερα στην περιοχή σε χώρο, σε καθαριότητα και σε εξοπλισμό.

Είμαστε πρόθυμοι να εξυπηρετήσουμε όλους τους χωριανούς αλλά και τους επισκέπτες του χωριού μας.

Ευχαριστούμε τον πρωτεργάτη της κατασκευής του καταστήματος Αδελφότητα Δραγοφάς που εδρεύει στην Αθήνα, όλους τους χωριανούς και εκείνους που βοήθησαν για να χτιστεί αυτό το κτίριο.

Η Διεύθυνση
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΙΟΛΟΣ

ΕΞΕΛΕΓΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Ο Ελευθεροχωρίτης κ. Κωνσταντίνος Θ. Λαδόπουλος επανεξελέγη στο Διοικ. Συμβούλιο των υπαλλήλων του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας Ηπείρου.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΩΝ

Ο συμπατριώτης μας από την Αγία Αναστασία στην Αθήνα κ. Γιώργος Βασιλείου τιμήθηκε με την ψήφο των συμπατριωτών εκπροσώπων συμπατριωτών και εξέλεξε στην Εξελεγκτική Επιτροπή της Π.Σ.Ε.

Ο κ. ΣΩΤ. ΚΑΝΔΡΕΛΗΣ

Κύριος ομιλητής σε σχετική με την «Παγκόσμια Ημέρα Δασοπονίας» εκπομπή του Ραδιοφωνικού Σταθμού Ιωαννίνων ήταν ο συμπατριώτης κ. Σωτ. Κανδρέλης ειδικός σε τέτοια θέματα.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Πληροφορούμαστε ότι ο Πολυγυριώτης πτυχιούχος ιεροδιδασκαλείου Βελλάς κ. Παύλος Θ. Πάσης διορίστηκε ως προσωρινός (αναπληρωτής άλλου) δάσκαλος.

Συγχαρητήρια και γρήγορα με τον μόνιμο διορισμό.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΨΗΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ — ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Οποιοι Ψηνιώτες και φίλοι της Ψήνας επιθυμούν να μας τιμήσουν με τη συμμετοχή τους στην ημερήσια εκδρομή που θα πραγματοποιήσουμε την Κυριακή, 25 Μαΐου 1986, στη Λίμνη Ηραίου Λουτρακίου, παρακαλούμε να δηλώσουν εγκαίρως συμμετοχή στα τηλέφωνα: 76.42.711, 51.29.427, 36.15.237, 64.40.233.

Ώρα αναχωρήσεως: 7.30' π.μ.
Το κρασί θα διατεθεί δωρεάν από την Αδελφότητα.

Ευχαριστούμε
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Με επιτυχία και μέσα σε κλίμα ενότητας και κριτικού διαλόγου πραγματοποιήθηκε τον προηγούμενο μήνα η γεν. συνέλευση της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδας. Από τη συνέλευση αυτή προήλθε η νέα διοίκηση της Συνομοσπονδίας, στη σύνθεσή της οποίας μετέχει και πάλι ο συμπατριώτης κ. Αντώνης Νούσιας.

ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΕ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Μεταξύ των ερασιτεχνών ηθοποιών - τροφίμων του Α' ΚΑΠΗ Ιωαννίνων, που στις αρχές Απριλίου παρουσίασαν στο Πνευματικό Κέντρο της πόλεως το θεατρικό έργο του Γ. Κοτζιούλα «Ο κομματάρχης», ήταν και ο συμπατριώτης κ. Ιωάννης Κανδρέλης.

ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟ ΜΝΗΜΕΙΟ

Κηρύχτηκε ιστορικό διατηρητέο μνημείο ο ιερός ναός Αγίου Γεωργίου στην κοινότητα Κουρέντων.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ

Ο κ. Ιωάννης Πετούσης, διευθυντής μέχρι τώρα του υποκαταστήματος της Τράπεζας Πιστεως στην Καρδίτσα, μετατέθηκε στο Βόλο.

Καθυστερημένα πληροφορούμαστε ότι μετατέθηκε στην Άρτα και ο Πολυγυριώτης δ/ντής του υποκαταστήματος Α.Τ.Ε. Καβάλας κ. Βασίλειος Παπαδόπουλος.

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Μετατέθηκε από την Κοζάνη σε στρατιωτική μονάδα της Κομοτινής ο Ζοργιανίτης ανθυπολοχαγός κ. Μιχαήλ Κ. Μπίκος.

ΤΑΜΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ

Ο Κωνσταντίνος κ. Σταύρος Κανδρέλης εξέλεξε και πάλι μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Ιωαννίνων.

Του ανετέθησαν τα καθήκοντα του ταμία.